

SZABADSÁG

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS NEGYVENNYOLCZAS PÁRT KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL

Széchenyi-utca 34-ik szám. SZELÉNYI és TÁRSA nyomdája.
A lap megjelen minden szerdán és szombaton.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

RUTTKAY MENYHÉRT.

Helyettes szerkesztő:

BUDAI JÓZSEF.

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre 10 kor. Félévre 5 kor. Negyedévre 2-50 kor
Egyes szám ára 14 fill.

Október 6.

Elszorul a szívünk s az igaz honfiai fájdalom tölti el keblünket, valahányszor október 6-án, a kegyelet e szent napján a vértanuk haláláról megemlékezünk. Magyarország népe holnapután, azaz hétfőn gyászünnepet ül a vértanuk emlékére. Ünnepet ül Miskolcz város hazafias érzelmű polgársága is.

Méltó és igaz fájdalmat érez lelkünk azon megdöbbenő, szörnyű halál felett, mely drága életüket kioltá. Meg kellett halniok a legmagasztosabb erényeikért, — azért, mert hazájukhoz halálokig hűek voltak, s azt honfiai szívök egész hevével, igazán szerették. Meghaltak egy eszméért: a szabadságért, a haza népeinek üdveért, boldogságáért.

De hála az isteni Gondviselésnek, az eszme, melyért küzdöttek, nem halt meg; az eszme él: az eszme az Ő haláluk árán a nemzet önállóvá fejlődhetésének feltámasztásává vált. Az Ő haláluk árán a magyar alkotmány napja ismét kisült; ismét életet oszt, éltet, melegít és megtermékenyíti a honfi sziveket és a fejlődés örök törvénye szerint halad a teljes önállóság és függetlenség eléréséig. Ez hitünk. Ez a hit lelkünk nagy fájdalmát enyhíti, hogy annyi drága kiöntött hősi vér áldáshozólag, szebb jövővel biztat s hinni megtanít.

Nemzetem s hazám hű leányai, gyermekeink édes jó anyái, a halhatatlanság örök honába költözött 13 vértanuk nevében kérlek titeket: tanítsátok meg gyermekeiteket a hazát és annak népeit úgy szeretni, mint ők, a halhatatlanok szerették; tanítsátok meg halásak lenni azok emléke iránt, kik életüket áldozták a haza és népei önállóságáért, boldogságáért.

Engedd örökké való, a nemzetek sorsát intéző Gondviselés, hogy halhatatlan mártirjaink szelleme lebegjen és örökdedjék hazám és népei sorsa felett, s

hogya netalán ismét nehéz idők: újra a megpróbáltatás útjára kényszerítenék nemzetemet: a tőlük öröklött hazaszeretetet szent tüze hassa át e drága honvédelmére, e haza minden fia és leánya szívét, lelkét.

Áldott legyen emlékü az idők végeig!

Parlamenti forradalom.

Szeptember hónap is elmúlt. Az iskolákban javában folyik a tanítás. Az ujonczok is bevonultak. A színházak is sorban nyílnak ki megkezdeni az előadást. A legnagyobb színház azonban még hátra van: az országház még nem kezdte meg működését, de ha az Isten is úgy akarja, e hó 8-án megkezdődik a parlamenti munka is.

Munka? ... Néhány képviselőt kivéve, a nagy többség éppen nem erőlteti meg magát a nagy parlamenti munkában. Hála Széll Kálmánnak, a paktumok nagy mesterének, még a szavazással sem igen kell megerőltetni magukat a honatyáknak. Elvégezte már az atyamester, hogy ne kelljen félni holmi ellenzéki „meglepetésektől”. A mézes madzagot végig huzta az ellenzék száján, hol privát szívésséggel, hol pedig pártközi egyezményekkel s biztosak vagyunk benne, hogy a közel jövőben, a mikor legnagyobb szükség lesz az ellenzékre, — *ellenzéki párt nem lesz sehol.*

Számban megerősödve került be a mult évben lefolyt képviselőválasztásokból az ellenzék, de azokat a férfiakat, a kik az oly nagy garral hirdetett parlamenti forradalmat megtudnák csinálni, nem találjuk sehol.

Az az esztendő, mely választás óta elmúlt, elég idő volt arra, hogy alaposan kiismerjük az ellenzék képességét. Vannak régi, tiszteletreméltó alakjai az ellenzéknek, kerültek be kicsiny számmal az új tagok közül is olyanok, a kik igazi munka idején is megtudnák állani helyöket; de olyan erők, olyan hatalmas tehetségek, mint *Bizony* Ákos, alig egynehányan vannak az egész el-

lenzéki táborban. A nagy többség nem egyéb rang és befolyást hajhászó művelt emberek gyülekezeténél. Pedig az ellenzékiséghez első sorban erős jellemek és elvek kellene; sem az egyiket, sem a másikat nem lehet megtalálni a mai ellenzék nagy többségében.

Tájékozatlanság az elvekben, fegyelmezetlenség és erélytelenség a kivitelben jellemzi a számban legnagyobb pártot: a *Kossuth-pártot*. Két áramlat dominál: az ifjak és vének csoportja. Avének (értsd a régi tagjait a Kossuth-pártnak) még mindig a megszokott nyomon baktatnak: közjogi sérelmek, zászlóafférek, a sárgafekete kardbojt régi siralmi képezik még mindig programpontjaikat. Elmondanak egy-egy frázisoktól dagadó beszédet, néha dühös közbeszólásokkal is könnyítenek a lelkükön s a következő negyedórán már együtt kedélyeskednek a folyosón vagy étteremben azokkal a miniszterekkel, a kiket az imént alaposan leszidtak. Alapos, képzett embert, a ki a szónak is ura, vajmi keveset találunk közöttük. Ezek adják meg a jellegét a pártnak. Az ifjak és elégedetlenek képezik a kisebbséget s ha ezek komolyan akarnának föllépni, ha a régi elavult kereteken tágitani merészelnének, rögtön „pártkérdést” csinálnak belőle a nagyfejük.

A volt Ugron-párt, a melyik most *Szederkényi-párt* czímen szerepel, számra nézve oly kicsiny, hogy az egy parlamenti harcban csakis mint kis segélycsapat szerepelhet.

Mit mondjunk a *néppárt*ról? Hiszen az tulajdonképen nem is ellenzék. A melyik párt félszemével Bécs felé tekint, arra a pártra komoly pillanatokban számítani nem lehet.

A Kossuth-párt már régebben jelezte, *Bizony* Ákos pedig Miskolczon kijelentette, hogy ha Széll Kálmán olyan gazdasági kiegyezést terjeszt a parlament elé, a mely a jelenlegi viszonyoknál rosszabb helyzetet teremt, akkor annak elfogadását *obstrukcióval is meg fogják akadályozni*. Szóval ebben az esetben

Az őszi és téli ujdonságok

megérkeztek; teljes választékú angol, francia és hazai gyártmányaink legremekőbb **női ruhakelme** különlegességei. Legszébb **double, scott, cybelin és düchesse** szövetek, valamint párisi és lyoni blous- és ruha **selymek**. — Elvem csakis a legjobb gyártmányok árusítása. A helyi piacon az elismert legjobb Geipel-féle ruhakelme **gyárral**, ugyszintén a híres Sperry-féle lyoni selyemgyárral egyedül állók közvetlen összeköttetésben, s így abban a kellemes helyzetbe vagyok, hogy azok az árak, melyeket a fenti gyárak szállítanak, **egyedül nálam**

szerezhetők be jutányosan. Minden egyes árucikknek szigorúan szabott, **de olcsó** ára nyíltan, számokkal van feltüntetve, miáltal üzletemben a **tulfizetés teljesen ki van zárva.**

Egyben van szerencsém **kelengye- és szőnyeg-áruházamra** a hölgyközönség figyelmét tisztelettel felhívni. — Az M. Beyer & Co. bécsi legnagyobb kelengyegyáros cég **kizárólagos** raktárát birom. — Megrendelt, kész kelengyék mindenkor megtekinthetők. — A nagyérdemű közönség szíves pártfogását kérve, maradtam kiváló tisztelettel

Szőnyeg-áruház a volt Makra-féle helyiség (Máhr Károly úrral szemben).

ROSENBERG GYÜLA

Női divat, vászon és kelengye áruház Miskolcz, a színház-épületben.

Kívánatra fehérnemű-árjegyzéket, valamint mintacollectiók ruhakelmék és minden más cikkből készpénzre ingyen és bérmentve küldök.

bejelentették a parlamenti forradalmat. Hogy pedig ez az eset be fog következni, az több, mint bizonyos. Az osztrákok még sohasem engedtek, most sem engednek. A magyar minisztereket most is alaposan lefőzik, mint mindig.

Akkor azután ugyan hogy is képzeled el az ellenzék a parlamenti forradalmat, melyet a kiegyezés megakadályozására tervbe vett? Kikkel fogja megvívni a harczt és micsoda fegyverekkel?

Azok a fegyverek és harcsmódok, melyek eddig jók voltak, ma már elavultak és aczélnélküliek. Az a rideg elzárkózottság a haladó idő követelményei előtt — a csendes duzzogás és időnkénti műfelháborodás, frázisoktól áradó szónoklatok — idejét multák. Mig odafent az országában a nagyságos urak elragódnak egy-egy kicsinyes kérdésen, addig odakünt a nép nem győzi bevárni azt az időt, a mikor végre boldog lesz a magyar, — éheznek, koplálnak és kivándorolnak. Napról-napra koldusabb, elkeseredettebb lesz a nép. Az *ilyen parlamenti működés nem tarthat soká*.

Parlamenti forradalom kell! De legyen is! Sip, dobolás, ordítózás, a padok felforgatása, ez kell a magyar parlamentbe, nem pedig a tisztesség határai között tartott szónoklatok.

Ez a parlamenti forradalom. Csak így lehet az országra és népre halálos csapást jelentő kiegyezést megakadályozni.

Idegen-forgalmunk.

Istenben boldogult Baross miniszter zóna-rendszere új korszakot alkotott Magyarországon. Ez a korszak a nagyminiszternek azt a nagy és magasztos eszméjét valósította meg, hogy *egy nem-*

zetnek nagy és szép világ-fővárossal is kell bírnia.

Egyszerre csak az osztrák birodalom fővárosa felébredt álmából, észrevette, hogy Budapest napról-napra emelkedik, az idegenek, kiket Bécs kiűz, Magyarország fővárosába telepednek le, nagy gyárosok, bankárok Budapesten építenek palotákat, eszközöket kerestek, hogy hogy és miként lehetne Bécs hanyatlását megakadályozni és Budapest emelkedését ellensúlyozni.

Egyletek alakultak, melyeknek az lett a feladata, hogy az idegen-forgalmat fellendítse és a támadt veszedelem ellen orvoslást keressen.

Csak hogy az osztrák birodalom decentralizált, ott van Prága, Grác, Innsbruck, stb., mely városok Bécs utánozzák, holott Budapest egyedül áll. Budapest Magyarország egyetlen fővárosa, melyre minden magyar ember büszke, melynek emelkedéséhez minden magyar ember legnagyobb áldozattal hozzájárul, mert egy nagy és szép főváros egy nagy és dicső nép főbüszkesége.

De a zónarendszer nemcsak Budapestet tette nagygyá, hanem minden megye székhelyét is. Így Miskolc város is a zóna-rendszer bevezetése óta aránylag szebben fejlődött, mint annakelőtte.

Ez a fejlődés azonban nem egyes ember, sem pedig az előljáróság érdeme, hanem a körülményekben rejtett az emelkedés csirája. Itt sem az egyes emberek, sem a hatóságok nem törődnek ilyen dolgokkal. Más vidéki városban a város szépítésére és az idegenforgalom emelésére egyletek alakulnak, melyek igen sikeres eredménnyel működnek.

Hogy vannak-e Miskolcra is ilyen egyletek, nem tudom; de ha végig sétálok a városon és annak főutcáján, ilyenféle egyleteknek létezését nem veszem észre.

Kezdem a sétát mindjárt az Erzsébet-téren, hol a szép Kossuth-szobor áll.

Azt kérdezem mindenkitől, a ki csak szobrot látott valamely téren, *van-e valahol a föld kerekén olyan város, a hol a tér más nevet visel, mint maga a szobor?*

Akárhányszor tekintek erre szép térre, mindig megrendül bennem etikai érzésem, mert azt szeretném, hogy „Erzsébet-tér” felirat helyett, „Kossuth-tér”-t olvashatnék s ennek következtében a Városháztér Erzsébet-térnek, de mivel ez a tér a Szemere-szobornak van kiszemelve és így Szemere-tér elnevezést nyerne, találkozna más alkalmas hely, hol az Erzsébet elnevezés méltóan alkalmazható volna.

Néhány lépésnyire innen ugyancsak szembe üt a Pannonia szálloda mindkét oldalán levő csonka czime.

Habár tudjuk is, hogy mit jelent a két szó, izléstelennek tartjuk, hogy egy előkelő város főutcáján ily felirat díszeljen.

A tulajdonos bizonyára e szót: „Hotel” mellőzheti, mert ez idegen szó, melynek használata itt Miskolcra egészen fölösleges, annak semmi értelme nincs.

Tessék a világ bármely városába menni, nem fog találni sehol semmiféle czimáblán egy idegen szót, vagy idegen feliratot.

Európa valamennyi országai közt Magyarország talán az egyetlen, hol a nemzetiségek legkárósbabban üzik az el-

TÁRCZA.

Ünnepi beszéd.

— A „Borsod-miskolci közművelődési és muzeum-egylet Kossuth ünnepén elmondta: Jármy József főgimn. tanár. —

— A „Szabadság” eredeti tárczája. —

(Vége.)

A függetlenségi és detronizáló nyilatkozat orosz interventiót vont maga után; az orosz interventióban pedig már benne rejtett a szabadságharc tragikuma s katasztrófája is.

Küzd ugyan még dicső honvédekben pár hónapig a leonidászi őserő, de hasztalan, nem képes meghajlítani a fátumot! Maga Kossuth, midőn látja, hogy az óriási erővé tömörült ellenséges nemzetek irtó hada immár kicsavarta dicső honvédek kezéből a győzelemnek imént fennen lobogtatott zászlóját, hogy sehonnan sem adatik remény a szabadságharc sikeres folytatására; midőn értesült a katasztrófa végki-fejlesztéséről, a világosi fegyverletétel szomorú tényéről: nemzeti történetünk legnagyobb ideálistájának, neki is dicső esemény képe nek II. Rákóczy Ferencnek példájára imádott honából török területre menekül.

Képzeltetni e ponton a nagy férfiú lelki állapotát! Előtte egy idegen világ a maga idegenségével, háta mögött az anyyira szeretett haza, gyászban és siralomban! Meghatóan ecseteli ez állapotát midőn mondja: „Leborultam hazám földére, mielőtt határan átléptem volna; zokogva nyomtan reá a fiú szeretet bucsu csókját; egy csipetnyi port vettem belőle magamhoz; még csak egy lépés és — ugy valék, mint tört hajó roncsa, melyet a szélvész kidob a homokra egy sivatagon.

1849 aug. 17-én, életének e legmegrázóbb pillanatában lépte át Kossuth emigráns társaival együtt a magyar hazát. E ponton végzi be a magyar szabadságharc lánglelkű hőroza szerepét s előtérbe lép az emigráns Kossuth Lajos.

Mint egykor a nagy Napoleon Anglia parityainál, ugy várta Kossuth is török területen, Kiutahiában, hogy mi fog vele történni? De ütött a szabadulás órája, Fouth az amerikai Missisipi állam kormányzója Jackson városában azt az indítványt tette, hogy küldjenek egy hajót Konstantinápolyba, mely Kossuthot a szabad Amerika földjére vigye. A török porta, melyet egyideig az osztrák és orosz követeknek Kossuth kiadását sürgető kérései, másfelől az angol és amerikai követeknek szabadon bocsátást kívánó pressziója lekötve tartott, végre az utóbbiak javára döntött s Kossuth a csillagos lobogó védelme alatt elindult az újvilág

felé. Azonban az angolok is látni és hallani óhajtották a magyar szabadság apostolát. Így történt, hogy utitervének megváltoztatásával Southamptonban angol partra szállt. Hogy miként fogadta az a hidegvérű nemzet Kossuthot, legyen szabad itt a honi ismertetések mellőzésével egyik legelőkelőbb angol lap 1877. febr. 12 iki, azon alkalomból írott vezércikkére hivatkoznom, midőn a czeplédi küldöttség Kossuthnak a czeplédiek mandátumát felajánlja s melyben azt mondja: „Bizonyára nincs ma élő ember, kit Anglia oly lelkes fogadtatásban részesítene, mint a minővel Kossuthot üdvözölte. A Garibaldi fogadtatása mintegy 12 évvel ezelőtt leginkább megközelítette; de a Garibaldi bálványozása nem mutatkozott oly nagy mértékben, mivel egy néhány napi Londonban időzése után a hős rábiratott, hogy térjen vissza szigetére, mig Kossuth az egész országot bejárta s tüzes szónoklatát Glasgowntól Southamptonig hallatta. Kossuth volt a modern népek legjelesebb szónoka, ki valaha egy idegen nemzet nyelvén annyi sikert aratott.”

Angliából 1851 őszén indult az újvilágba. Mig Angliában való fogadtatásánál távol volt a hivatalos világ, addig Amerika köztársaságának kormánya, országgyűlése és népe veszekedett egymással az iránta való vendégszeretet nyilvánításában. Washingtonban a congressus ülésére is meghívták, mi oly nagy megtiszteltetés, minőben idegenek

lenséges agitációt, a kormány a legszélesebb kedvezményt engedvén a nemzetiségeknek. maga ellen neveli és táplálja a magyar nyelv elleni gyűlöletet. Hibát követünk el tehát, ha mi magunk példát adunk arról, hogy czimünkön *idegen neveket* használunk és a hatóság hatáskörébe tartoznánk, hogy *minden idegen nyelvű címet* megtiltsunk.

Minden idegen, ki Miskolczon jár, bizonyára igazat fog nekem adni, midőn a Széchenyi-utczában ujonnan felépült ugynevezett Széchenyi-szálloda épületet erős bírálat alá veszi.

Először is maga az épület stylszerű formáját, mely a mig épült, nem is mertem megkérdezni, hogy mily czélből épül, nehogy a német közmondásnak áldozatul essem; de most, midőn teljesen felépült, bátran kérdezzük, *van-e Miskolczon szépészeti vagy szabályzati bizottság*, s hozzá járul-e ez épület az idegen forgalom emelésére?

Bizonyára nem.

Az idegen, ha ezt az épületet meglátja, csodálkozását fogja kifejezni, hogy egy modern város első utczájában ily épület diszeleg.

Másodszor kifogásolom ennek czimét, mely az épület homlokzatát díszíti.

Sulyos visszaélés a hazafias érzelmek ellen. Széchenyi, Kossuth, Deák stb. legnagyobb hazánkfiai mi magyaroknál egészen más érzelműek, mint más nemzet fiai, mint p. o. az angoloknál: Sheridan, Erskive, Pitt, Fox, stb. vagy a francziáknál: Mirabeau, Hugó, Gambetta stb.

A mi nagyjaink neveit nem szabad profanirozni, s bizonyára kikerülte a hatóság figyelmét, midőn megengedte, hogy a szálloda czime ugyanaz legyen, mint az utczáé.

Különbön Miskolczon csak akkor van idegen-forgalom, midőn kongresszus van, ha csak a környékelieket nem nevezzük idegennek, meg a sok vigécz — pardon — kereskedelmi utazót, kik valóságos ostrommal rohanják meg a nyilvános helyeket.

Nem lenne érdektelen, ha a társadalom ezen speciális osztálya felől megjegyzésünket megtennők. Talán majd más alkalommal.

H. M.

Ki lesz a vármegye főjegyzője? *Molnár Bertalan* nyugdíjba vonulása folytán Borsodvármegye főjegyzői állása megüresedett s azt a vármegye közönsége a legközelebb tartandó közgyűlésen fogja betölteni. Hogy ki lép majd Lévy József és Molnár Bertalan örökébe, ezt ma még teljes bizonyossággal nem tudhatjuk, de már gyanítjuk. *Buthy Lajos* ez, a miskolczi járás főszolgabírája, a kit a közigazgatás terén hosszú időn át szerzett bőséges tapasztalata, alapos és mély tudása, de főképen mindenki által elismert ragyogó tolla erre az állásra predestinálnak. Hivatali ügybuzgóság, laudatlan szorgalom, nagy talentum egyesülnek *Buthy Lajos*ban a toll hatalmával. Mi ismerjük őt talán a legjobban. Helyi sajtónk egyik legkimagaslóbb alakja ő, a ki gazdag gondolatvilágának gyönyörű termékeit bámulatos gyorsasággal teszi papírra. Hosszu idő óta ismerjük mi az ő irodalmi munkásságát s őszintén elmondhatjuk, hogy az írói tollnak művészi kezelésében neki a vármegyében alig van párja. Szerencsés Borsodvármegye, hogy tisztikarában o'ly kiváló képességű írói bir, mint a milyen *Buthy Lajos*; mert így nagyon könnyű lesz a főjegyzői állás betöltése. A vármegye közönsége — mint értesülünk — nem is gondol másra s

így báró *Vay Elemér* főispán csak a közönség óhajának tett eleget akkor, a mikor már a főjegyző helyettesítésére is őt hívta be. *Buthy Lajos* már e hó elsején — mint helyettes — kezébe vette a vármegye főjegyzői tollát s hisszük, hogy választás után is abban a kézben fog az maradni; mert hiszen azt a tollat a vármegye avatottabb kézbe ugy sem tehetné.

—t.

A honvédlaktanya kibővítése. A honvédelmi miniszternek az a terve, hogy a honvédezeket, melyek eddig zászlóaljanként más-más városokban voltak elhelyezve — a nagyobb városokban összpontosítja. A miskolczi 10. számú honvédezednek csak a törzse és egy zászlóalj van Miskolczon, a másik két zászlóalj Egerben és Sátoralja-Ujhelyben állomásozik. Most — a terv szerint — mind a három zászlóaljat Miskolczra helyezik át. Kérdést intéz tehát a miniszter Miskolcz városához: hajlandó-e a nagyobb számú katonaság elhelyezése czéljából laktanyát építeni, avagy a meglévőt kibővíteni? Kérve továbbá a miniszter, hogy lehetséges lenne-e a jelenlegi gyakorló teret is kibővíteni? A miniszteri felhívás folytán *Pallaghy Béla* h. polgármester csütörtökön délután 4 órára értekezletet hívott össze, melyen megjelentek: *Bizony Ákos*, *Soltész Nagy Kálmán*, *Lichtenstein József*, *Pataky Sándor*, *Porcs János*, *Soltész N. Albert*, *Markó László*, *Kürsch Jakab*, dr. *Nagy Péter*, dr. *Sugár Gyula* városi képviselők, továbbá dr. *Kun József* főjegyző és *Adler Károly* főmérnök. Az értekezlet hosszas és beható tanácskozás után a laktanya kibővítését a város forgalmának emelése szempontjából helyesnek és kívánatosnak tartja, ha a befektetendő tőkére nézve a nagyobb bérösszeg teljes fedezetet nyújtana. Erre vonatkozólag a további lépések megtételét javasolja a közgyűlésnek. A mi

közül csak az egy *Lafayette* részesült, kinek az amerikaiak szabadságharczában kiváló szerepe volt. Majd felolvasó körutra indult s a szabad nép szívére appellálva, igyekezett azokban felkölteni rokonszenvet és érdeklődést a magyar ügyek iránt. És népszerűsége csakhamar befutotta az óriási új világrészt, mely rokonszenvének újabb és újabb jelével halmozta el a szabadság apostolát.

A legjobb reményekkel telve hagyta el Amerikát, hogy visszatérjen ismét Londonba s itt várja be a hazája felszabadítására kedvező politikai fordulat esélyeit. A kedvező fordulat azonban csak nem következett be. Végre ugy látszott, mintha 1859-iki osztrák-olasz háboru meghozta volna azt. Összeköttetésbe lépett tehát III. Napoleon császárral, kikötve, hogy a vállalat sikeréért a francia zászló becsülete vállaljon garanciát. Terve azonban a villa-francai békekötéssel meghiusult. E békében Napoleon igényét biztosítván, Kossuthtal az összeköttetést megszüntette. Most már csak az olaszokkal való összeköttetéstől remélt némi sikert. Tudta ugyanis, hogy Velence miatt előbb-utóbb megújul az osztrák-olasz versengés. Londonból Olaszthonba tette át lakását. Összeköttetésbe lépett *Cavour*val és *Garibaldi*val. Már a hadi tervet is megállapították, midőn közbeléb a nagy politikus, *Cavour* halála, mi az egész ügynek döntő fordulatot adott.

De döntő fordulat állott be ezalatt idebent a magyar haza területén is. Deák Ferencz, a haza bölcse, a bölcs utmutató már megkezdte egyengetni az utat a kiegyezés felé. Kossuth jellemzőségeiből s a függetlenségi nyilatkozat alkalmával adott szószerűségéből folyt, hogy minél előbbre haladtak idebent a kiegyezéshez vezető utakon, annál megvalósíthatatlanabbá vált reá nézve az ideál, annál inkább eltértek egymástól az ő és nemzetének utai. Hisz éppen ebben rejlik Kossuth életének és sorsának egész tragikumája; ezért vált ő már életében mythikus alakká.

Feltámadt még egyszer benne hazája sorsa iránt való optimizmusa az 1866-iki osztrák-porosz háboru idején. Reményei azonban ez alkalommal is csakhamar meghiusultak. *Königrätz*—*Sadova* megadta Olaszországnak *Velenczét* s így az olasz-osztrák versengés véget ért; de megadta ez egyszer mind Ausztriának is a nagy tanulságot, mely az 1867-iki kiegyezést eredményezé, a melyben a magyar nemzet, bár igen kedvezőleg alakultak reá nézve a körülmények, nem kért többet *Sadova* után, mint a menyit *Sadova* előtt követelt, és a midőn azt megkapta: ősi jelleméből, logalis érzületéből kifolyólag „fátyolt borított a multakra.”

Kossuth tragikumából folyt, hogy e ponton, reményeinek végleges meghiusulása után nem maradhatott számára más, mint a száműzetés sulyos keresztje. E ponton

be is végzi nehéz tisztét az emigráns *Kossuth Lajos* s előtérbe lép tragikus sorsában a mythikus alak: a magyar *Prometheusz*!

Mint egykor *Prometheusz*, ki elrabolta az alvó *Hylpseh* tüzhelyéről a világformáló tüzet, s azzal a már-már pusztulásra szánt emberiségbe új lelket lehelt, bűnhődése, a keselyű által való marczangoltatás közben az őt felkereső s rajta szánakozó *Ókcanosztól* csak azt kéri, hogy beszéljen neki azokról, kiknek boldogítása érdekében az iszonyu kinokat szenvedti: épugy *Kossuth* is, midőn milliók boldogságát czélzó nagy munkája, s emigrácionális törekvéseinek meghiusulása után tragikumája végleg az idegen olasz föld rögéhez kötötte, csak abban találta már legfőbb vigasztalást, ha olykor-olykor egyegy magyarral találkozáva azt mondhatta neki: „beszélj nekem népemről.” Hasztalan ajánlanak fel számára mandátumokat, hasztalan igyekeznek visszatérésre bírni, ő csak egy elvet képvisel megingathatlanul: Magyarország közjogi függetlenségének elvét, s ez elv mindannyiszor azt mondatja vele a hívó szózatokra: „Hagyjátok az idegen röghöz kötött magyar *Prometheuszt*!”

Hontalansága kinjait s gyötrelmeit növelték családi gyászok körülményei, s az anyagi gond. Imádott nejét s leányát elvesztette; a turini bank bukása anyagi tekintetben károsította meg. Felveszi tehát ismét a tollat, hogy 79 éves kora daczára a maga becsületes munkájával biztosítsa lét-

a gyakorlótér megnagyobbításának kérdését illeti, az értekezlet azt javasolja a közgyűlésnek, hogy a szükséges harminczöt katasztrális hold területet az eddigi bérösszeg arányában készséggel ajánlja föl.

Műtárlat.

A mostani második műkiállítás értékes anyagáért, gondos és izléses rendezéseért elismeréssel kell adoznunk az *Orsz. Képzőművészeti Társulatnak*, mely ilyen szép számu és legnagyobb részben kiváló műalkotás idehozatalával tisztelte meg városunkat. Mert hiszen e művek alig egy pár kivételével már a fővárosi, egy részük pedig a külföldi híres tárlatokon is ki voltak állítva. Reméljük, hogy a nevezett társulatnak ezen szép figyelmét, a melyet a mi közművelődési egyesületünknek sikerült városunk felé fordítani, a mi intelligens közönségünk kellőképen méltányolni is fogja az által, hogy minél gyakrabban fölkeresi azt. Legyen az a három hét, míg a műkiállítás tart, folytonos ünnepelés a hazai művészet és műveltség oltarán.

Mert ez a műtárlat nem csupán szórakoztató, divat-esemény, a hova illik bekukkanni, rajta átfutni és azután elfeledni. Sokkal komolyabb, mélyebb jelentősége és hivatása van ennek: a közizlés nevelése, a műérzék fejlesztése. A művelt közönségnek tehát nemcsak illemből, de az önművelődés komoly szükségérzetéből el kell oda mennie minél többször. És bele kell merülnie a művek szemléletébe, keresvén a hatásokat, azokat az érzelmi és értelmi revelációkat, a melyek a komoly műalkotásokból a komoly szemlélőre soha sem maradnak el.

*

A kiállítási terem bejáratától jobbra balra nagyobb szabású művek szólnak hozzánk, különféle érzelmek hurjait pendíti meg bennünk. A *Hegedüs Madonájá*-ról az ájtat bensősége, az *Ipoly Dante*-járól a képzelő erő fensége, a *Ferenci Favágói*-ról a sors nyomorával megalakuló pór nép hallgatag nyugalma, a *Baditz kaszáló legényé*-ről az erő-

teljében levő magyar nép önérzete beszél hozzánk.

Az életképek egészséges, magyar alakjai az egyszer-másszor átélt kedves vagy busz órák emlékeit, érzelmeit idézik föl lelkünkben.

Avagy nem érezzük e magunk is a bénító fáradtságot azokkal a kipirult magyar bakákkal együtt, a kik amott jobbra balra ki-dülnek az embertelen *menetelés*-ben? Nemde magunk is szeretnők megfűni azt *pásztor-síp*ot vagy a *Jóska* kezében levő kulcsot nemde mi is tudnánk egyet fűtyenteni? Oh igen! Mi is érezzük az *aratókkal* és szénagyűjtőkkel együtt azt a hálát, a mely a haza dusan termő földjén állva, keblünk-ből a magyarok Istenéhez emelkedik. Mi is imára kulcsoljuk kezünket a *beteg gyermek* ágya előtt, valamint önkénytelenül is a zsebünkbe nyulunk, hogy *egy krajczáros újság* árával is enyhítsük az utcásarkon álló szegény anya inségét.

Egyik másik pompás tájkép előtt szinte érezzük, hogy magyar táj magyar levegője legyinti meg arcunkat; a mély árnyékos, vagy finoman távolodó tónusok szemléletébe merülve, úgy érezzük, mintha ott állanánk a természet nagy templomában elmerengve ama felhők végtelenül változó alakulásain, vagy mintha lehetünk összeolvadva azzal az éltető, felséges, napsugaras levegővel.

Azok az érzelmek, melyeket egy-egy műalkotás lelkünk-ből kivált, adják meg azoknak subjectív becstét. És ezek az érzelmek kell hogy vezéreljenek minden egyes szemlélőt a műtárlat tanulmányozása, megítélése, méltatása és esetleg vásárlás alkalmával. Mert ha nem ez a lelki szükség, hanem a divat szabálya, a fényűzés ösztöne indít a művásárlásra, az a műtárgy félig-meddig elveszett kincs, mert olyannak a kezébe került, a ki annak becstét, szépségeit nem képes méltányolni.

*

A műtárgyaknak csoportonként való részletes méltatását a jövő számok tárcza rovatában fogjuk adni.

Kiss Lajos.

fenntartásának eszközét. Ekkor kezdi meg „Irataim az emigrációból” című művét, 19-ik századbeli történetének ez elsőrangú forrásmunkáját. Irótollát, szellemi fenségének emez elsőrangú fegyverét valósággal csak a halál ragadta ki kezéből. És a midőn 1894 márcz. 20-án százados életpályájának Heroldja csakugyan kikiáltja a nagy szót: elvégeztetett, egy gyászba borult ország keserve, egy keservében zokogó nemzet igaz részvéte adta őt vissza haló porában az édes anyai földnek s helyezte dicsőült testverei: a Bocskayak, Bethlenek s Rákóczyak mellé.

Ime főbb vonásaiban a magyar szabadság 19-iki századbeli apostolának élete! Fordulatokban s változatokban gazdag volt — mint láttuk — a hosszú életpálya, mint maga a kor is, melylyel annyira összeforrt. Küzdelme, dicsősége és gyász e korszak fő jellemvonásai. E küzdelem az ő küzdelme, e dicsőség az ő dicsősége, a gyász is az övé, mindhárom pedig a magyar nemzeté. Óh mert ha volt magyar, kiről elmondhatjuk, hogy nem egyeseknek, sem egy osztálynak, vagy pártnak, hanem az egész hazának élt: Kossuth volt az! Ennek tulajdonítható, hogy népszerűsége annyi változásokon keresztül is épségben maradt, s csak annyiban módosult, hogy mi életében népszerűség vala, halála után dicsősséggé változott. Oh bizony ez az ember valóban dicső vala! És én azt mondom, hogy legyen bár Columbus

sorsa a Kossuthé is; élelmes hiúság bár vegye el dicsőségéből azt, a mi név és a czim, de valamint az új világ felfedezésének négy-százados ünnepén Columbust és nem Amingo Vespuccit ünnepelték mindenütt, ép úgy a mi nemzeti ujjászületésünk nagy tényei is legelső sorban a Kossuth homloka köré vonják a glóriát! A magyar parlamentarismus, a független, felelős miniszterium, a rendiség megszüntetése, a jobbagység felszabadítása, a közteherviselés, a sajtószabadság s a jogegyenlőség legelső sorban is az ő nagy nevének el nem homályosítható dicsőségét hirdetik.

De tovább megyek és azt mondom, hogyha szinte semmi egyebet nem tett volna Kossuth a magyar nemzetért, hanem szereplése csak akkor kezdődne, midőn a suthamptoni kikötőben a szabad Albion partjaira szálla, ugyis a világtörténelem egyik legnagyobb alakja, a magyar nemzetnek örök büszkesége és dicsősége lenne, mert azt a bámulatos lelkesedést, rajongást és tiszteletet, mit Kossuth idegen nemzetekben, idegen nyelven a magyar név iránt fölkellett, azt egy nemzet fia sem tette meg a maga hazájáért! De ő még sokkal többet tett ennél. Ő az Isten kegyelméből való népvezér, ki a szolgaságban sanyalódó jobbágy népet a szabadság ígért földére vezette; ő az Isten kegyelméből való államférfiu, ki hazája elavult, ódon államszervezetét a szabadság modern intézményeivel ujjaalkotta; ő az Isten ke-

Az iskola.

E czim keretébe eső témáról sokszor elmélkedtek már. Azonban az ez irányban folytatott elmélkedés sohasem lehet unalmas, hiszen minden ilyen év kezdete a remény fájának egy újabb zöld levelét fakasztja életre.

Különönösnek tűnhetik fel, hogy ez a pár sor nem épen az iskolai év kezdetén látott napvilágot. De hiszen ugy is jelentek meg cikkek, melyek a „Jövel Szentlélek Uristen” jelige alatt elmondották az ifjúsághoz szóló buzdító és lelkesítő szózatukat. A Szentlélek megsegítő erejét kérve az ifjúság nevelői is szent áhitattal teltek el és átadták magukat az odaadó, buzgó tanításnak és nevelésnek.

Azonban a *szabadsajtó*, melyért annyit küzdöttek elődeink s melynek jogát mi is annyira a szívünkön viseljük, mint talán a haza sorsát, úgy látszik, hogy az utóbbi időkből a *tisztesség korláta*it átlépve, annyira elragadtatja magát, hogy a nevelők és tanítók ezreinek munkáját megvetve, egész nyíltan és a logikai gondolkodás teljes hiányával avval a hazug állítással kiabálja teli a világot, hogy az *iskolában a gyermekbe legzsengőbb korától belevernek mindenféle haszonállanságot. De nincs iskolánk, a hol a jellem nevelésére gondólnának.*

Szomorú dolog, hogy egy némely sajtótermék ilyesmiket *büntetés nélkül* közölhet. Megaláztatás az intelligens sajtóra, hogy akad lap, még pedig olyan lap, melyet naponként 30—40 ezer ember olvas, mely a nevelők és tanítók munkásságát a nagy közönség előtt minden igaz ok nélkül ilyen sötét, mondhatni, szintelen színben tünteti fel.

A tanár szívét, lelkét, tudományát, mindenét odaadja a tanuló ifjúságnak, tárgyán, a mit tanít, mindenkor megmutatja azokat a nevezetes vonásokat, melyek a *jellemnek* a lapelemei s ez az ifjúság csillogószemmel hallgatja a tanár beszédét s a szívébe zárja a meghallgatott ígéket. Mindezekkel szemben a *szabadsajtó* az az organuma, a mely közönségesen a krajczáros lap nevével viseli, a budapesti „*Friss Újság*” szept. 24-iki számában, a vezető cikkelyben a

gyelméből való honvéd, ki lángszavával fegyverbe tudta állítani nemzete fiait államszabadságának oltalmára; ez az ember a maga tengernyi idealismusával szívének utolsó dobbanásáig annak az eszménynek élt, mi minden igaz magyarnak közös eszménye, hogy a magyar nép ne csak mint ethnográfiai fogalom, hanem mint független és önálló státusz irassék az európai népek sorába!

Ebben az eszményben vált nemzeti eszményünk képviselőjévé Kossuth Lajos! Ennek az eszménynek emel ma, a magyar nemzeti politika karácsony ünnepén oltárokat a haza hülönböző részeiben a honfi szív s emelni fog mindaddig, míg a hazai földért, nyelvért s alkotmányos szabadságáért lelkesedni tudó népre lesz szükség ezen a magyar földön!

Im felnyujtom én is kulturegyesületünk áldozatát, legszentebb érzelmeiből: hála, öröm s hazaszeretetéből font koszoruját óh dicső Hérosz! Kísérje azt egy szent eskü, egy szent fogadás:

Mig ereinkben magyar vér pezsg
És idegenség nem vegyül belé;
Mig ősi tisztaságát megtartva
Meg nem tagadja önmagát a vér;
Mig nem lesz az olyan, mint a „holt víz”
Mely éjszakon már a fagypontra hül:
„Nagy, szent hűséget esküszünk örökre
Neked s hazádnak rendületlenül!”

korunkban napirenden levő sikkasztásokkal foglalkozva, azt a salamoni íteletet mondja ki, hogy a családi nevelésen kívül főképen az iskola az oka a sikkasztásoknak. (!) Evvel a rut rágalommal szemben ki kell jelenteni, hogy a tapasztalat szerint a sikkasztást rendszerint olyanok követik el, a kik már réges-régen elkerültek az iskola padjairól vagy talán sohasem jártak belé, hanem csak mellé. Vajon Krivány mindjárt az érettségi után követte el a nagyszabású sikkasztást? Oh nem! A sikkasztónak saját véralakata olyan, mely a mások vagyonának eltulajdonítására ösztözi.

Ha valamit állítunk, akkor azt bizonyítanunk is kell. A fentnevezett lap, a mely minket, a nevelés egyszerű munkáit ilyen nehéz váddal illet, állítását egy sorral sem igazolja, mert nem tudja igazolni. Mindazáltal nyíltan vádolja Magyarországot összes nevelőit és tanítóit. Ám itéljen felette Magyarország intelligens közönsége!

Vannak, a kik napirendre térnek az ilyen rít rágalmazások felett, mivel bennök semmi meggyőző erőt nem találnak. Azonban a közönség jó része, a mely igaznak gondol minden olyan dolgot, a mely nyomtatva van, lehetséges, hogy a fent elmondott vádakot igaznak ismeri el.

Ha csupán én volnék vádolva, ha csupán az én személyemet illetné az a sértés, melyet az említett krajczáros ujság reám mér, akkor talán a halgatás köpenyébe burkolóznám és fájó lélekkel mondanám magamban: „Bocsáss meg neki Uram, mert nem tudja, mit cselekszik,” de a sértés nem csak az enyém, hanem az egész nevelő társadalomé és a közoktatásügyi kormányé is, mely sem pénzáldozatot, sem pedig lelkesítő szótat nem kimélve, mindenha odatörekedett, hogy a gyermekből az ő tanítói segítségével jellemes ember váljék.

Mint a paedagogia egyszerű munkása, itt a nyilvánosság, — különösen pedig a gyermekeiket szerető szülők előtt, a kik legjobban meg tudják bírálni és méltányolni a nevelő nehéz munkáját — teszem meg panaszomat a szabadsajtó kinövései ellen; a nevelői egyesületek és a miniszterium van hivatva arra, hogy lépéseket tegyen a megtorlás iránt is.

Te, fáradságot nem ismerő nevelő testület, ime ez a hála, ez az elismerés, a mit fáradozásaid jutalmául a szabad-sajtótól kapsz! Megszoktad te már a hálának ilyen-nemü kifejezését. Mindezek dacára ne csüggedj és ne tántorodjál el jó előre kitűzött céledtől: Nevelj az ifjúságot magyar és jellemes emcereknek!

UJDONSÁGOK.

A képtárlat megnyitása.

A miskolczi második képiállítást szerdán, a hó 1-én délután 3 órakor nyitották meg nagy ünnepélylyel.

A vármegyházának nagyterme, melyet a művészet díszes csarnokává alakították át, csaknem egészen megtelt előkelő közönséggel. Ott volt a közoktatásügyi miniszter képviseletében Kadocsa Lippich Elek miniszteri tanácsos, dr. Tarnay Gyula alispán, Bizony Ákos és Soltész Nagy Kálmán országgyűlési képviselők, Lévy József, Pallaghy Béla h. polgármester, Hidvégi Benő kir. tanfelügyelő, Petró József a muzeumi szakosztály elnöke, dr. Csáthy Szabó István, dr. Szentpáli István, Lányi Ernő zenede-igazgató, dr. Kazay Mór megyei tb. főorvos, Soltész Nagy Albert stb., a katonaság köréből Arnóthfalvy ezredes, Lengyel és Fülöp őrnagyok, a tanintézetektől Tóth Pál, Vértessy Sándor, valamint városunk szép hölgyei nagy számban.

Dr. Tarnay Gyula alispán, mint a köz-művelődési és muzeum-egyesület elnöke pont 3 órakor meleg hangú beszédben üdvözölte az egybegyűlt közönséget. Elmondta, hogy a szépművészet a népek kulturális életében igen nagy szerepet játszik s hatása szinte pótolhatatlan, mert a szépművészet nemesíti az izlést, emelkedettebbé csiszolja a gondolkodást s finomítja az emberek erkölcsi érzületét is egyaránt. Nem csoda tehát, hogy minden nemzet s így mi is törekszünk ápolásán, felvirágoztatásán. Ez nemzeti feladat s e feladat tudatában a miskolczi kulturegyelet már a multban is törekedett e részben szolgálatokat tenni a magyar kultura uttörése és fejlesztésének, a midőn ezelőtt 3 évvel egy kisebb-szerű képiállítást már rendezett is, melynek folytatása a mai nagyobb szabású kiállítás. A mult e részbeni uttörő munkájának sikere bátorította a kulturegyeletet e nagyobb szabású cselekvésre, mely hogy nem maradt meddő, bizonyosága az, hogy a képzőművészeti társulat legjelesebb erői a külföldön (Bécs, Berlin, Münchenben stb.) is bejárt legkiválóbb művészi termékkel lépték át városunk küszöbét a nemzeti kultura fejlesztése nevében. És a midőn ezt előszóval dokumentálja, kötelességét érzi annak is, hogy e jeles mestereknek áldozatkészségükért a nagy-közönség és a miskolczi kulturegyelet nevében köszönetet mond s a képzőművészeti társulatnak is, de főleg és első sorban dr. Wlassics Gyula kultuszminiszternek, ki képviseletével e tárlaton is beigazolta ama köz-tudatot, hogy nemesak hivatott, de lelkes hiva és ápolója a magyar kultura haladásának. Végül felkéri Kadocsa Lippich Eleket, a miniszter képviselőjét, a kiállítás megnyitására. Kadocsa Lippich Elek miniszteri osztálytanácsos a miniszter és a maga nevében is kijelenti, hogy örömmel jelent meg a szép alkalomra s bár tudja, hogy még nagyobb szabású kiállítás sem elég arra, hogy méltóan képviselje a képzőművészet értékét és célját, de arról is meg van győződve, hogy a legkisebb e részbeni törekvés is a magas cél megközelítése. A miniszter nevében és képviseletében a szép kiállítást megnyitottnak nyilvánítja (lelkes éljenzés.) A szépszámú és előkelő közönség ezután a teremben széteszlott az értékes és gyönyörű kiállítás megtekintésére.

A gyönyörű képek sorában méltó feltűnést keltett Bizony Ákosné urnő remek festménye (Bay Sarolta) és Kemenczky Árpád festménye (Raisz Nóra portréja).

A műtárlat tehát mindenki előtt nyitva áll. A ki szívét, lelkét nemesíteni kívánja és a szép iránt érzékkel bír, az nézze meg a kiállítást.

Szobor-leleplezés Mező-Keresztesen.

Szép és lélekemelő ünnepély folyt le vasárnap Mező Keresztesen. Vármegyénknek ez a derék, haladó városa Kossuth Lajos emléket egy díszes szoborral örökitette meg, melyet a város területén állított föl. A szobor 2400 koronába került, mely összeget a város polgársága közadakozás útján rakta össze. Ezt a szobrot leplezték le a mult vasárnap nagy ünnepség mellett, melyen a környékbeli községek lakosai, sőt Miskolcztól is sokan résztvettek. Mező-Keresztes város már kora reggel zászlódiszt öltött. A lelkes, hazafias nép zeneszóval járta be a város, a míg a harangok hangja imára hívta az ünnepelő közönséget. A róm. kath. templomban Förster Károly segédlelkész tartott ünnepi istentiszteletet s hazafias beszédet; a reformátusok templomában pedig Simon János lelkész méltatta lendületes szép beszédében Kossuth Lajos érdemeit. Délután 3 órakor a Kossuth-téren díszközgyűlés volt. A közgyűlést Szabó Papp Mihály, a város bírja nyitotta meg. Utána Csepreghy Béla főjegyző magas szárnyalású beszédben emlékezett meg hazánk megváltójáról: Kossuth Lajosról. Mind a két beszédnek teljes szövegét a város jegyzőkönyvébe írtatták. Ezután az ünnepelő közönség

a szoborhoz vonult, a hol Sturman György, a kerület országgyűlési képviselője tartotta meg ünnepi beszédét. Az eszmékben gazdag s nagyhatású beszéd után lebullott a lepel a szoborról, melynek talapzatára a város, Sturman György és Kubik Béla országgyűlési képviselők, a polgári és egyházi olvasókör, az izraelita hitközség, az ipartestület, a dalárda és még számosan lelkesítő beszéd kíséretében koszorukat helyeztek. Az ünnepély szavalatok és a dalárda által előadott hazafias dalok között ért véget. Este az ipartestület helyiségében 150 terítékű közvacsora volt, melyen a szebbnél-szebb pohárköszöntők csaknem egymárt érték. Az ünnepelő közönség lelkes hangulatban csak a késő éjjel utáni órákban oszlott szét. Így ünnepelt Mező-Keresztes városának hazafias közönsége. Szép példát mutatott ez által más városoknak arra, hogy miként kell szeretni a hazát és hogy miként kell megbecsülni nagyjainknak dicső emlékét! Éljen és virágozzék Mező-Keresztes városa! Éljen és boldoguljon annak lelkes közönsége!

— 5663. Állítólag annyi esztendő mult el azóta, hogy az Úr így szólt: „Legyen világosság!” Innét számítják az időt az izraeliták és csütörtökön kezdődött az 5663-ik új évük. Nagy ünnepe ez a zsidóknak. Ezen a napon határozza el legfelsőbb ítélőszékük, minden embernek az évi jó vagy rossz sorsát és az tíz nap múlva, az ugynevezett Hosszu napon pecsételhetik meg. A legmodernebb zsidó is otthon maradt csütörtökön este, hogy ha nem is vallásos érzelmek sugallatából, de pusztá kegyeletből családja körében költse el a fényesen kivilágított szobában a mézbe mártott fonott mákoskalács-csal egybekötött estebédet. Ezen a napon ősi hagyomány szerint a legelkeseredettebb ellenségek is kibékülnek.

— Szolgálatétel. Maklári Dezső vármegyei közigazgatási gyakornok a miskolczi járási főszolgabírói hivatalhoz rendeltetett be szolgálatételre.

— Szabadságon. Gaszner Gyula vármegyei tb. főjegyző 4 heti szabadság idejét a mai napon megkezdte.

— A honvédség köréből. Szabó Géza, a miskolczi m. kir. honvéd zászlóalj főhadnagya, október hó 1-től számított 8 heti időtartamra Egerbe ujoncz kiképzetésre kivényeltetett.

— Emléket a Muhi pusztára. A „Borsod-megyei Lapok“ csütörtöki számában egy lelkes felhívás jelent meg Hankó Gyula girinési római kath. és Rajkovics Sándor heő-kereszturi görök kath. lelkészektől, a melyben Borsodmegye hazafias közönségét felszólítják, hogy állítson egy emlék kápolnát a Muhi pusztán. Örömmel üdvözöljük e két nemes gondolkodású pap eszméjét a magunkrészeről is; s ha talán egyelőre nem is kívánnánk az emlék jellegét meghatározni, de óhajtanánk tartjuk mi is, hogy jelte-lenül ne maradjon a gyászos emlékü Muhi pusztá. Sőt nem csak a mi megyénkben, de az egész országra kiterjedő mozgalmat kellene megindítani, hogy méltó emlék hirdesse a régen mult időknek azt a szomorú emléket, mikor egy ország állott az enyészet szélén, s mikor a Muhi pusztán a nemzet sírba dőlt el. Vegyék kezökbe az eszmét azok az urak, a kik legelső sorban is hivatva vannak az ilyen mozgalom megindítására, s örökítsék meg e nemzeti nagy temetőknek olyan módon, a mi e történelmi nevezetességű helyhez a legméltóbb leend.

— Az iparkamarai választásokhoz. A m. kir. kereskedelemügyi miniszter rendelete folytán dr. Tarnay Gyula alispán kibocsajtotta a Borsodvármegye területén legközelebb megejtendő iparkamarai választások végrehajtásához szükséges központi bizottság névjegyzékét. E szerint a bizottság elnöke az alispán; tagja Radvány István, Lichtenstein József, Grünwald Ödön, Polatsek Arnold, Pfliegler Ferencz és Koós Soma. Tollvivője

a miskolci kereskedelmi iparkamarának a végből kiküldendő közege. A választó alkerületek száma és székhelye, valamint a választandó kamarai tagok száma a következő: 1. Miskolci és mező-csáthi járások. Választ egy kereskedőt és egy iparost. Székhelye: Miskolcz. 2. Mező-Kövesdi alkerület; ide tartozik az egri járás: választ két kereskedőt és két iparost. Székhelye: Mező-Kövesd. 3. Sajó-Szentpéteri alkerület; ide tartoznak a sajó-szentpéteri és ózdi-jársók; választ két kereskedőt és két iparost. Székhelye: Sajó-Szentpéter. 4. Az edelényi alkerület; ide tartozik a szendrői járás, amely Edelény székhellyel egy kereskedőt és egy iparost választ. A vidéki választások után Miskolczon kezdődik a kamarai tagok választása.

— **Hírek a műtárlatból.** A vármegyeház dísztermében levő műkiállítását már az első napon nagy közönség látogatta. Dr. Tarnay Gyula, mint a Közművelődési Egylet elnöke azon czélszerű és helyes intézkedést tette, hogy az iparosok és munkások részére 20 filléres kedvezmény-jegyek bocsátassanak ki. Ezekből a jegyekből a máv. műhelye 500 darabot, a borsod-miskolci gőzmalom pedig 100 darabot vásárolt alkalmazottjai számára. Az iparosok részére e 20 filléres jegyek az Ipartestület irodájában kaphatók.

— **Két dalestély.** Ma este két dalestély lesz városunkban. Az egyiket a *vasúti dalkör* tartja a máv. miskolci műhelyének éttermében. A másikat az *iparos ifjúsági dalárda* tartja a Korona-szálló emeleti nagyszobájában. Ez utóbbi dalárda műsora: 1. „Talpra magyar“, Huber K. 2. „Cis-kápolna“, Kreutzer. 3. Kuruczdalok, Káldi. 4. „Kertem alatt...“, Lányi Ernő. 5. „Hymnus az éhez“, Beethoven. 6. Népdalok, Mader M. Mind a két mulatság tánczszal lesz összekötve. A kik tehát a szép dalban gyönyörködni tudnak és tánczolni is szeretnek, ma este 8 órakor mindezekből kivethetik a részüket.

— **Felolvasás.** A kereskedő ifjak egyletének önképző köre f. hó 10-én, este 9 órakor tartja rendes felolvasó-estélyét. Előadó: dr. Altmann Ignác. Tárgy: A fertőző betegségekről. — Vendégek szívesen fogadtatnak.

— **A kir. törvényszék köréből.** *Zuckermanndl* Ignác miskolci lakos azelőtt ügynökködött, s úgy igyekezett magának egy kis pénzt összeharcolni. De mert manapság már egy kissé okosabbak az emberek is, a pénzszerzés nem ment oly rohamosan, mint azt *Zuckermanndl* Ignác óhajtoja volna, s azért gondolt merészet és nagyot és fölcsapott — zsebtolvajnak. Működési tervül a vasutat, áldozatul pedig az utazó közönséget tisztelte meg választásával, s hogy annál kevésbbé veszélyes legyen a dolog, egy pár *morfiumos* pogácsát hordott magával állandóan, s azokkal altatta el előbb a jól kiszemelt áldozatait. Így járt el az idén májusban is, mikor két vidéki kereskedőt fosztott ki a Budapestre jövő személyvonaton. Előbb összebarátkozott velük, aztán a pogácsákkal traktálta meg őket, a mi után *Dzsunya* János és *Plancsák* György mély álomba merültek, s aztán kilopta a zsebükből az összes pénzüket. A meglopott kereskedők panasza folytán azonban a rendőrség elfogta *Zuckermanndl* urat, a kit a miskolci törvényszék a tegnapi tartott végtárgyaláson 3 és fél évi fegyházra ítelt.

— **Magyar név.** A magyar kir. belügyminiszter megengedte, hogy *Laborik* Ferencz és *Gärtner* Leopold diósgyőri lakosok, előbbi „*Lenkei*“-re, az utóbbi „*Kertész*“-re megmagyarosíthassák vezetéknévüket.

— **Önjelölt szinigazgató.** Tegnapielőtt a Pesti Hirlapban, ma pedig a Magyarországon jelent meg egy kis színházi hír, hogy *Feld* Mátyás „a vidám darabok szerzője“ beadta a miskolci színházhoz a pályázatát. S hogy csaknem bizonyos, hogy ő lesz az új direktor, a ki Miskolczon a színművészetet a legmagasabb művészi fokra fogja

emelni. Ezzel szemben kijelentjük mi is, hogy Miskolcz város színházára a pályázat nem is volt, de nem is igen lesz kiírva; pályázat annak idején a *miskolci színház-kerületre* lesz hirdetve, de hogy azt *Feld* Mátyás megkapja-e, az legalább is nagyon kétséges.

— **Hol vették a pénzt?** Városunk egyik éjjeli kávéházában *Kocsis* András és *Husaty* Lajos szentpéteri lakosok szerdán este ugyancsak verték a mestergerendát, szórták a pénzt, mint a pelyvát. A dolog feltűnt a rendőrségnek s a két atyafit bekísérte a városháza-hoz. *Horváth* Károly alkaptány megkérdezte tőlük, hogy hol vették a pénzt; de ők a pénz forrását semmi áron sem akarták megmondani. Időközben *Kárpi* János berentei lakos panaszt tett a rendőrségnél, hogy a sajó-szentpéteri vásáron százhusz koronával terhelt pénztárczáját ismeretlen tettesek elemelték. A rendőrség ilyenformán megtudta a pénz eredetét, de annak már csak kevés része jutott a károsult tulajdonos zsebébe.

— **Meglopott gyerek.** Egy parányi kis lány, az alig 5 éves *Horváth* Mariska tegnapielőtt este valahogy kitepegett az Anna-utczai szülei házból, s elindult sétálni. S mikor meg elégelte a sétát, visszaakart menni, de természetesen nem talált haza. Elkezdett hát sírni, mert azt már jól tudta, hogy a legjobb orvoság minden baj ellen a gyereksírás, s csakugyan egy rendőr gondjaiba vette a piczi hölgyet, s elvitte a városházára. Nem sokára aztán ott találták meg a kétségbeesett szülők a kis Mariskát, a kinek azonban hiányzott a nyakából egy kis arany kereszt, a mit valószínűleg valaki ellopott a gyermektől.

— **Katonazene.** A cs. és kir. 65. gyalogezred zenekara *vasárnap* este a Budapest-szálló udvari éttermében *vonós* hangszereken zene-estélyt rendez. Műsor: 1. „Duminy“ induló, Rosenzweig. 2. „Őszi szokás“ keringő, Waldteufel. 3. „Indrák országában“ nyitány, Linke. 4. Ábránd a „Tévedt nő“ operából, Verdi. 5. „Havasi hangok“ szalon-ländler, Emeschtsch. 6. „Csárdás ballet“, Sztójnovics. 7. Töredék „Szulamith“ operából, Donáth. 8. „Hygiea“ polka-fr., Novacsek. 9. Változatok „a Baba“ operettéből, Audran. 10. „Vig induló-egyveleg“, Komzák. Kezdeté este 8 órakor.

— **Verekedő katonák.** Szegény *Polefko* János békés polgár volt világ életében, a ki különösen a katonaság és polgárság között jó viszonyt szive egész melegével ápolgatta, ha úgy fordult a sor, — s mégis katonák nyomorították meg tegnapielőtt éjjel a kezefejét. Ugy történt a dolog, hogy *Polefko* kissé jó kedvűen indult az Ujvilág-utczából a Petőfi-utczai lakására, mikor három berugott tüzerrel találkozott. Valahogy neki-ütődött az egyik tüzernek, a miből rövid szóváltás keletkezett, s mielőtt a jámbor *Polefko* jó szerivel helyre állithatta volna a békés viszonyt, az egyik tüzer úgy vágott a kezefején végig a rövid és vastag oldal-fegyverével, hogy a nehéz ütés az izmokat szétrombolta. A megsabdalt embert beszállították az Erzsébet kórházba, a verekedő hadfiak kiderítése végett pedig megindították a vizsgálatot.

— **Megfojtotta a saját fiát.** *Simon* Pál fazekas-utczai fuvaros szóváltás közben a saját fiát annyira összefojtogatta, hogy a 24 éves legényfiút az Erzsébet kórházba szállították be, a hol csütörtökön délben iszonyu kínok között meghalt. A gyilkos apa ellen megindították a vizsgálatot.

— **Gondatlanságból szerencsétlenség.** *Szécsényi* László Szirma-utczai lakos tegnapielőtt a revolverét tisztogatta, a nélkül, hogy vagy elzárta volna a tölténytartót, vagy pedig kiszedte volna előbb a golyókat. Így történt aztán, hogy tisztogatás közben a revolver elsült s a golyó a vigyázatlan ember torkába furódott. A szerencsétlenül járt embert életveszélyes sebével az Erzsébet kórházba szállították be, a hol most élet és halál között lebeg.

— **Életunt leány.** *Egri* Erzsébet tizenhat éves szobaleány tegnapielőtt este öngyilkossági szándékból a Sajóba ugrott. A parton álló *Szabó* Gyula azonban szerencsésen kimentette a már fuldokló leányt, a ki kétségbeesett szándékát valami csekélységért akarta elkövetni.

— **Agyonszurt kerülő.** Tegnapielőtt a miskolci csendőrörstől kiküldött csendőr-örjárat, a mely *Hám* Gyula őrsvezetőből és *Horváth* Gyula csendőrből állott, Heő-Csaba község előtt leszurta *Molnár* József csabai csösz, a ki azonnal szörnyet halt. Az eset állítólag úgy történt, hogy a csösz bántalmazta a járó-kelőket, s mikor a csendőrök be akarták kísélni, ő ellenük fordult s az egyik csendőrnek a ruháját is összeszag-gatta s elkapta a szuronyát is. Erre aztán a csendőrök a fegyverüket használták. Az ügyben már tegnap egy csendőrség, mint a kir. ügyészség részéről megindították a vizsgálatot, s Heő-Csabán helyszíni szemlélet tartottak.

— **Megszökött a katonaság elől.** Balajti Sándor miskolci kocsis legényt még tavaszszal besorozták katonának, s most kellett volna neki szolgálatba bevonulni. Ő azonban nem nagyon vágyódott a „gyöngy-élet“ után, s leszökött Boszniába, a hol napszámosnak szegődött el. Az elrendelt körözés folytán azonban elcsippte a csendőrség a pipogya legényt, a kit legelőször megbüntettek, s aztán úgy fogják kényszeríteni, hogy a hadkötelezettségének eleget tegyen.

— **Meglopott lány.** Szloboda Mari rendőri felügyelet álló leány, panaszt tett a rendőrségnél, hogy egy ösmeretlen látogatója életveszélyes fenyegetéssel kizsaratolta tőle a megtakarított 8 koronáját. A rendőrség a nyomozatot megindította.

— **A kórházak hiénái.** A belügyminiszter újlag négy csavargó alakra hívta fel a hatóságok figyelmét, a kik abból élnek, hogy betegséget szimulálva, a kórházakban felvétetik magukat. A négy kórházi hiéna neve: Drodli Károly, Jung László, Pleschmied Anna és Sipos Karolin. A felhívás figyelmezteti a hatóságokat és a kórházak vezetőit, ha a nevezettek közül bármelyik a fölvetelt kérelmezne, utasítsák el őket és tolonczolják illetőségi helyükre.

x 1902. őszi évadra szóló *Szenácssy* női ruhakelme és *selyem-különlegeségek* fényes kivilágítás mellett vasárnap este tájékozás czéljából megtekinthetők *Arval Soma* divatáru kereskedőnél Seper-szállodával szemben.

— **Legujabb női ruhakelméket** és más divatáru cikkeket legczélszerűbb *Braunfeld* Sándor áruházában beszerezni; a menyenyiben ez az egyedüli üzlet, hol a legszorosabb *szabott ár* minden egyes cikkben láthatóvá van téve és a tulajzetés ki van zárva.

Tea, rum, cognac, kétszer tisztított **spiritus, likör- és rum-essenciák** legkitűnőbb valódi minőségben.

Fenyő illat s más **szoba illatok.** — Valódi csukamájolaj, fehér 1 K 20 f., sárga 1 K. **Illatszerek,** pipere-szappanok nagy választékban.

SZABÓ BÉLA

pipere-szappangyáros gyógyáru s illatszere-üzletében
Miskolczon.

Szemere-utca 19. szám alatt
f. évi november 1-től
egy szép három szobás lakás
előszoba, konyha, pad, pincze, éléskamara,
mosókonyhával stb., két külön bejárattal, úgy,
hogy egy szoba bérbe is adható, továbbá
egy csinos butorozott szoba
(egy kisebb előszobával és konyhával vagy
a nélkül) **azonnal kiadó!**

Katonatisztek.

Van vagy husz éve annak, hogy a magyar ifjuságnak meg lett ígérve, miszerint a tartalékos tiszti vizsgát letévőket félévi próbaszolgálat után teendő vizsga sikerülése esetén beveszik a rendes, tényleges tisztek közé.

Hozsannával fogadta ezt a kedvezést a sajtó, de az érdekelt ifjuság nem valami nagy lelkesedést mutatott ama pálya iránt, mely ily könnyen eresztette föl a sorompót előttük.

A sajtó azt mondta: nos ifjak, itt van egy új, nem tulnépes pálya, melyhez nem kell protekció. Lehet rajta haladni. Biztosítani lehet a megélhetés és könnyű hozzá jutni.

Csak nagyon kevesen mentek az új pályára, a kik oda mentek, ott is maradtak és nem panaszkodnak.

Hogy van e pályának sok tövise, az kétségtelen; de hát édes Istenem, vajjon melyiken nincs? De nem kárpótlás-e, hogy nem kell hozzá protekció és jól van fizetve.

Egy kis szorgalommal a 18—20 éves ifju egy év alatt könnyen leteheti a tiszti vizsgát, föltéve, hogy nem rezonirozó az illető, s ha fél év mulva tettlegesítési vizsgát letette lesz 20—21 éves korára legkevesebb 2000 korona évi fizetése. Kérem, az állami vagy közigazgatási tisztviselők hány év mulva jutnak ily fizetéshez; 4 év mulva 240 koronával javul a fizetés, s ismét 4—6 év mulva 360 koronával vagy mondjuk 10 év alatt megkétszereződik a fizetés.

Tisztviselőnek ilyenről álmodni sem lehet.

De hát persze, az a hiba, hogy nem lehet könnyen nőni. Mert fiatal korunk rajongó álma a családalapítás, a miből e rajongók 90%-a szeretne megszabadulni, mikor annak óriási terhe viselni kénytelen.

Ez az egyetlen és el nem fogadható indokban találok én annak magyarázatát, hogy hiába hívják az ifjuságot tiszti pályára, az vonakodik tőle.

A hadügyminisztereknek pedig szükségük van a tisztre. Képeztetnek tehát az államköltségen fentartott iskolában, de nagyon drága hozzájárás, mert mint hiteles adatok igazolják, egy tiszt kitanítása az akadémiában 13,000 koronába, a kadetiskolában 5700 koronába kerül.

E számok teszik érhetővé, hogy a miniszterek mért hívják a tartalékos tiszteket ténylegeseknek? Azért, mert az ily tisztek az államnak nem kerülnek mondhatni semmibe.

De az a tény nem kicsinylendő ám az ifjuság részéről, mert ma nincs biztosabb kenyér a tiszti pályánál s a modern haladás oda hatott, hogy a felettes tisztek, ha kellő szigorú fegyelmet gyakorolnak is, sohasem méltánytalanok.

Minden pályán függ az ember valakitől s teljesen független csak az, ki saját vagyonnal bír, ilyen ember pedig vajmi kevés van.

Ujból halljuk, hogy a kormányok tért nyitnak ifjaink a hadsereg kötelékébe való belépésére s részemről az alkalmat megbeszélés nélkül nem tudtam hagyni; mert a magyar ifjuság nagy részben szomorú helyzetén változást szeretnék látni.

Nehéz dolog valakire rábeszélni, hogy ezt, vagy amazt a pályát válassza, de azért sohasem lehet eléggé ajánlani, hogy a tiszti pálya iránt ideje melegebb rokonszenvvel viselkedni.

Hirdetmény.

A miskolczi 1795. számú tjkvben 3077. hr. sz. alatt irt pincze a magy. kir. kincstári jogügyi igazgatóság részéről eladóvá tétetvén; a venni szándékozók felhivatnak, hogy vételi ajánlataikat folyó évi október hó 15-ig Miskolcz város polgái mesteri hivatalánál írásban vagy szóbelileg előterjeszthetik.

Miskolczon, 1902. évi szept. 30 án.

Pallaghy, h. polgármester.

Felhívás.

Érdekelt kereskedői körökből panasz tétetett tanácsunk, mint I-ső foku iparhatóságnál a miatt, hogy városunkban némely vászon és rőfös kereskedő kirakatában lévő portékáira az árat kifüggeszti az illető hossz mértéknek minden közelebbi megjelölése nélkül.

Igy aztán gyakran előfordul az az eset, hogy a vevő, ki a portékán jelzett árösszeget természetesen a törvényes mértékegységre, a méterre érti, adás vétel közben arról értesül, hogy az adott esetben a kitett ár nem az illető portékának méterére, hanem rőfőre vonatkozik.

Miről ezen eljárás a jóhiszemű vevőt meg nem engedett módon tévedésbe ejteni alkalmas, sőt mint a tisztességtelen versenynek egyik eszköze büntetendő: felhívjuk a hatóságunk területén lévő kereskedőket, hogy az ismertetett eljárástól különbeni törvényes eljárás terhe alatt tartózkodjanak.

Megjegyezzük végül, hogy a rőf mint hossz mértéknek a közforgalomba való használata az 1874. 8. t. cz. 16. §-a szerint különben is tilos, s a 19. § alá eső kihágást képez.

Egyidejűleg felhívjuk r.-kapitányunkat, hogy közegei által időről időre ellenőriztesse a vászon és rövid rőfös kereskedők az előirt métermérték használatához szigoruan alkalmazkodnak-e? Az esetleg tapasztalt eltérések a legszigorubbán megtorlandók.

Miskolczon 1902. szept. 24-én.

Pallaghy, h. polgármester.

Éladó ház!!

Urak-utcza 19-ik számú

HÁZ

előnyös feltételek mellett

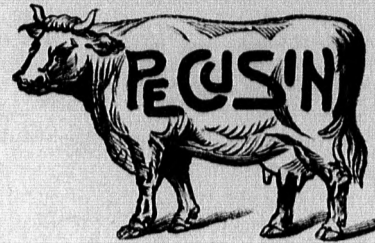
eladó!

Értekezhetni a kiadóhivatalban.

Ügynökök kizárva!

Kitűnő sertéshizlaló szer;

kiváló hizlaló szer.

Takarmánypótlék minden háziállat részére: ló, bika, ökör, tehén, bornyu, birka, sertés, kecske és szamár, kutya, liba, kacsa és minden fajtájú tyukok részére.

1/2 kilós csomag 1 korona

4 próbacsomag franko 4 kor.

Hizlaló szer gyár

BÉCS

IX/2. Bleichergasse 6.

Raktár Miskolczon

Dr. Resofszky Emil gyógyszerésznél

és Schwartz Edénél.

KIADÓ!!

Vörösmarty-u. 19-ik szám alatt

ujjonnan épült házban

egy bolt-helyiség

2 szoba, előszoba, konyha és hozzátartozókkal

minden órán kiadó.

Értekezhetni Zöldfa-u. 35. sz. alatt, vagy Sajó-Ecsegen Csontó Károly tulajdonossal.

Hirdetések

felvétetnek a kiadóhivatalban

Széchenyi-utcza 34.

Hol voltál Barátom??

Voltam a Sötétkapu alatt

GIRET BÉLA

selyemfestő, művegyészeti tisztító; oly gyönyörűen tisztította ki a ruhámat, hogy nincs Miskolczon olyan üzlet, ahol oly sikeresen tisztítanak, mint Giret Bélánál. Hiszen Barátom, az ő műhelye is gőzerőre van berendezve és azóta oly olcsón tisztít és fest. — Nem is tudom, hogy tudja oly olcsón és olyan jól megcsinálni.

Isten véled Barátom, Giret-et igen ajánlom.

Gyümölcs és szőlőbor készítő gépek.

Gyümölcs- és szőlő sajtók,

folytonosan ható kétfős emeltyűszerkezetekkel és nyomó szabályozóval.
A munkaképesség 20 százalékkal nagyobb, mint bármely sajtónál.

Hydraulikus sajtók.

Szőlő- és gyümölcs zúzó

és bogyómorzsolók.

Teljesen felszerelt szüretelő készülékek.

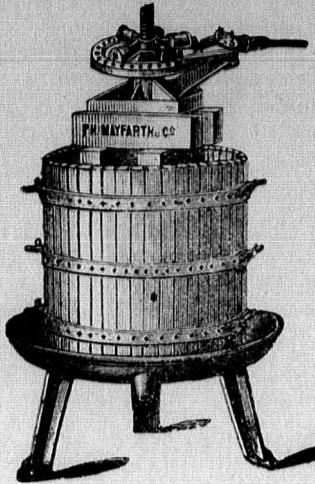
Szőlő és gyümölcslé, aszalókészülékek gyümölcs és főzelék aszalására, gyümölcsvágó és hámozó gépek, legújabb szerkezetű szabad, önműködő „Syphonia” gyümölcs és szőlővessző perme-
tezők gyártatnak és szállítanak jótállás mellett a legjobb kivitelben

MAYFARTH PH. és TÁRSA

gazdasági gépgyárak, vasöntöde és gőzhámor

BÉCSBEN, II. TABORSTRASSE 71. sz.

Kitüntetve 490 arany, ezüst és bronz éremmel. — Árjegyzékek
ingyen és bérmentve. Képviselek, viszontelárusítók felvételnek

1430/1902.
végrh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881-ik évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében közhírré teszi, hogy a budapesti VIII—X. ker. kir. járásbíróóság 1899. évi Sp. IV. 276/4. számú végzése következtében dr. Körmenyi Gyula ügyvéd által képviselt Herzig Miksa budapesti cézég javára Jory Jenő vasgyári lakos ellen 409 kor. 86 fill. s jár. erejéig 1900. évi június hó 9 én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 846 koronára becsült 50 db. méh-kaptár méz-pergelő és butorokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a miskolci kir. járásbíróóság 1902. V. II. 681/1. sz. végzése folytán 409 K 86 f. tőkekövetelés, ennek 1899. évi január hó 1. napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 100 K. 11 f. bíróság már megállapított s jelen árverési költségek erejéig díógyőri vasgyárban alperesnek Iskola-utczában levő lakásán leendő eszközzésére 1902. évi október hó 8. napjának délelőtti 10 órája határidőül kitzeték és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőknek, becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Miskolcz, 1902. évi szept. hó 17. napján.

Skopecz Kálmán,
kir. bírósági végrehajtó.

1420. szám.
vh. 1902.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bir. végrehajtó az 1881. LX. t.-cz. 102. §-a értelmében közhírré teszi, hogy a miskolci kir. járásbíróóság 1902. évi VIII. 566/3. számú végzés következtében dr. Kürz Jakab ügyvéd által képviselt Kopp Armin javára Strelinger Vilmos ellen 45 K 50 f s jár. erejéig 1902. évi aug. hó 4-én. foganatosított biztosítási végrehajtás útján felül lefoglalt és 674 K —f. becsült házi butorok stb. álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a miskolci kir. bíróság 1902. VIII. 566/4. sz. végzése folytán 45 K 50 f tőkekövetelés, ennek 1902. évi június hó 19. napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 52 K 70 f bíróság már megállapított s jelen árverési költségek erejéig Strelinger Vilmos ellen Miskolczon, Vörösmarthy utca 41. sz. a. levő lakásán leendő eszközzésére 1902. évi október hó 7. napjának délelőtti 10 órája határidőül kitzeték és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. törvényezikk 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőknek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Miskolczon, 1902. évi szeptember hó 16. napján.

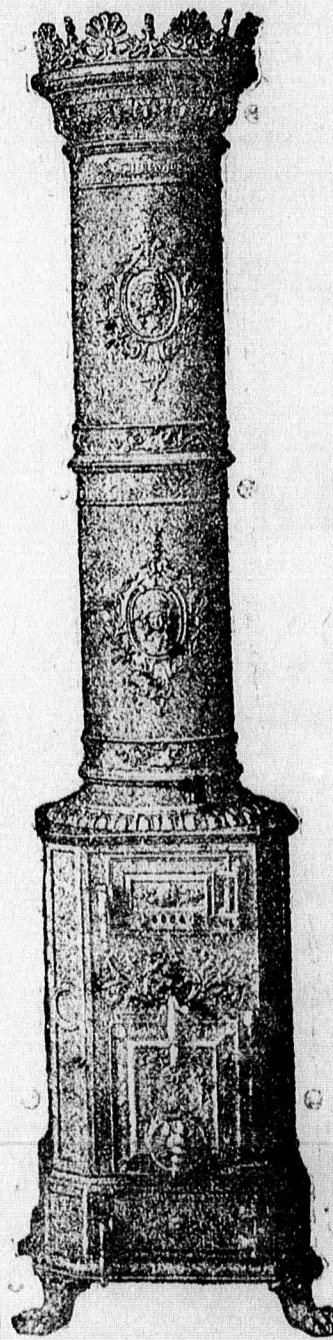
Skopecz Kálmán, kir. bírósági végrehajtó.

Fogorvos!

Dr. Kohn Nándor az összes gyógytudományok tudora, specialista száj- és fogbeteg-
gek részére **Budapestről,** Kerepesi-ut 72.

Miskolczon f. hó 27-től (szombaton)
Seper-szálloda I. emelet, 6. ajtó sz.
2—3 héten keresztül működni fog.

Rendel egész napon át, vásár- és ünnep-
napokon is.

Van szerencsém a t. építész és építettő urak szives figyelmét felhívni üzletemben kapható nagy választéku, valódi

friedlandi öntöttvas

és zománczott tűzálló betétes

kályhákra,

melyeknek gondos felállítása **saját felügyeletem alatt történik,** azok jó-
ságáért szavatosságot vállalok.

Ajánlom továbbá **dusan felszerelt vas-raktáramat,** különösen **épület-vasalásaimat** leg-
olesőbb árak mellett.

Kiváló tisztelettel

PIGAY IMRE

vaskereskedő

Miskolczon, a Forgóhid mellett.

Kiváló finom

Tea és rum

kapható kis és nagy mennyiségben **Weidlich Pál** kereskedésében „a fekete kutyához”
MISKOLCZON.

Tea 5 kg. vételnél rendkívül olcsón.

Árjegyzéket készséggel küldök.